

za souhlasu povinné strany není zatímní správou podle § 158 ex. řádu. Šloť o dražbu za účelem rozdělení společné nemovitosti podle § 352 ex. řádu a při té nemůže býti použito oněch předpisů exekučního řádu, které slouží ochraně zájmů určitých, na exekučním řízeníúčastněných osob, neboť při takové dražbě platí jenom ta ustanovení exekučního řádu, která se týkají dražebního výkonu samotného, nikoli období dražebního výkonu předcházejícího nebo po něm následovavšího. Poněvadž ustanovení § 158 ex. řádu má za účel jednak zajištění účastníků dražebního řízení proti vydražiteli, jednak je zajištěním vydražitelovým proti dlužníkovi, při čemž rozhoduje, že odevzdání vydražené nemovitosti může se podle § 156 druhý odstavec ex. řádu uskutečniti teprve po splnění všech dražebních podmínek, sluší z toho usuzovati, že zatímní správa podle § 158 ex. řádu nemá místa v dražebním řízení podle § 352 ex. ř. Na tom nic nemění okolnost, že zatímní správa byla povolena soudem první stolice, a že usnesení o ní nabylo právní moci. Okolnost, že zatímní správa povolena byla na návrh vymáhající a za souhlasu povinné strany učiněný po udělení příklepu, je pro právní její povahu bez významu. Při dražbě za účelem rozdělení společného vlastnictví nenabývá vydražitel vlastnictví k vydražené nemovitosti příklepem, jako je tomu podle §§ 237 a 156 ex. ř. při řádných dražbách, nýbrž příklep dává mu pouze titul ku vlastnickému právu pokud se týče (§ 425 obč. zák.) právo k držbě. Správně také uvedl rekursní soud, že správa podle § 97 a násl. ex. ř. anebo podle § 382 čís. 2 ex. ř. vůbec nebyla povolena. Nepochybil proto rekursní soud, uznáv, že zatímní správa je správou, kterou sluší posuzovati podle § 836 obč. zák., která, byť i byla soudem povolena, ve skutečnosti není soudní správou, při které správce vystupuje jako (§ 837 obč. zák.) zmocněnec spoluvlastníků, a při které soud rozhoduje pouze v případě návrhu na sprostění jím jmenovaného správce nebo po případě ustanovuje nového správce. Jinak činnost takového správce vůbec nepodléhá doзору soudu a nelze ho proto, že byl ustanoven soudem, pokládati za soudního správce, nýbrž jest jen zmocněncem podílníků, podléhajícím věčnému doзору spoluvlastníků nebo jejich zmocněnců. Podle § 837 obč. zák. jest jednak povinen klásti řádné účty, jednak ale oprávněn odúčtovati všechny užitečně vynaložené výlohy, což platí i tenkrát, spravuje-li podílník společný statek bez příkazu ostatních účastníků. Z toho vyplývá, že se takový správce nemůže v nesporném řízení domáhati stanovení odměny a učiněných nákladů užitečných. Nebylo tedy vývody dovolacího rekursu vyvráceno odůvodnění napadeného usnesení potud správné, pokud se srovnává se svrchu uvedenými právními názory a proto také napadená část usnesení rekursního soudu nemohla doznati změny požadované stěžovatelem.

Čís. 8181.

Dobrovolná dražba nemovitosti.

Není závary, by v dražebních podmínkách nebyl soudce, řídící dražbu, zmocněn, by spoludražícím spoluvlastníkům prodávané nemovi-

tosti prominul složení vadia potud, pokud jich spoluvlastnický podíl podle svého zatížení v den dražby poskytuje jistotu. Záruku spoluvlastnickým podílem nutno na něm knihovně poznamenati.

(Rozh. ze dne 28. června 1928, R I 504/28.)

Soud první stolice vypustil z dražebních podmínek, týkajících se dobrovolné dražby společné nemovitosti, toto ustanovení: Spoluvlastníkům nemovitosti do dražby dané může soudce stání řídící zcela nebo částečně prominouti zřízení zvláštní jistoty. Bude-li podle toho spoluvlastnický podíl toho kterého spoluvlastníka na místě vadia ručiti za nároky, jež z dražby vzniknou proti nejvyššímu podateli, budiž to na dotčeném podílu knihovně poznamenáno. Rekursní soud napadené usnesení potvrdil.

Nejvyšší soud pojal ono ustanovení do dražebních podmínek.

Důvody:

Stěžovatel má pravdu v tom, že věcné ohledy nutně nevyžadují, by spoluvlastníkům nemovitosti do dražby dané za všech okolností bylo uloženo zřídit zvláštní jistotu (vadium), když hodnota podílů jednotlivých spoluvlastníků převyšuje vadium v dražebních podmínkách stanovené a spoluvlastnické podíly, jsouce samy již o sobě dostatečnou zárukou, vyhovují účelu, jemuž u jiných koupěchtivých slouží vadium. Zda tomu tak jest, závisí mezi jiným zejména na tom, zda a do jaké míry podíl toho kterého spoluvlastníka jest zatížen, což nutno posuzovati podle stavu v den dražby. Proto nemohlo býti úplna vyhověno návrhu stěžovatelovu, by spoluvlastníci již nyní přímo sprostěni byli od složení vadia, nýbrž jen v omezené míře, totiž tím, že se v duchu § 147 ex. ř. soudce řídící dražební stání v dražebních podmínkách zmocňuje, by spoluvlastníkům nemovitosti do dražby dané zcela nebo částečně prominul zřídit zvláštní jistotu. Soudci stání řídícímu bude se zřetelem ke stavu, jaký tu bude v den dražby, pečlivě zkoumati, zda spoluvlastnické podíly jsou dostatečnou zárukou tak, že není potřebí zvláštní jistoty. Pro případ, že tomu kterému spoluvlastníku bude prominuto zřídit jistotu, bude nutno, by důsledky z toho vyplývající byly uvedeny v patrnost a by byl zabezpečen účel učiněného opatření knihovní poznámkou, která není sice zákonem výslovně stanovena, avšak není závažných pochybností proti tomu, by nebyla připuštěna (srov. §§ 147, třetí odstavec a 148, druhý odstavec ex. ř.).

Čís. 8182.

Na vlastní jmění dědice, přihlásivšího se s výhradou právního dobrodiní inventáře, lze vésti exekuci pro dluh zůstavitelův teprve po odevzdání pozůstalosti. Před odevzdáním pozůstalosti jest dlužníkem pozůstalostních věřitelů pozůstalost dosud ještě nerozdělená a nikoliv dědic. Právo věřitele žádati před odevzdáním pozůstalosti uspokojení z ce-